

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/252/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813204773
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8813204773.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: J. Y., V.. XX. XX. XXXX, P. XXX XX Č. V. B. XX, zastúpený JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom, AK, M. R. Štefánika 171, 093 01 Vranov nad Topľou, proti žalovaným: 1. J. Q., V.. XX. XX. XXXX, P. XXX XX Č. V. B. XXX, 2. J. E., bytom na neznámom mieste, 3. D. E., rod. E., bytom na neznámom mieste, žalovaní v 2. a 3. rade zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, Búdkova 36, 811 04 Bratislava, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti a to parcely číslo 432/2 - záhrady vo výmere 17 m² tak, ako je táto vyznačená a zakreslená na geometrickom pláne a výkaze výmer vyhotoviteľa Y. Y., číslo plánu: 44199236-60/2012 zo dňa 27. 11. 2012 overeného dňa 28. 11. 2012 tvoriaceho súčasť tohoto rozsudku, ktorá nehnuteľnosť bola vytvorená súčasťou parcely číslo 423 - záhrady zapísanej na LV číslo XX k. ú. Č. V. B..

Súd z a v ä z u j e žalovaného v 1. rade uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.033,38 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal rozhodnutia podľa výroku tohto rozsudku a to z toho dôvodu, ako uviedol vo svojej žalobe a vo svojej výpovedi, že predmetná nehnuteľnosť bola užívaná už jeho nebohým otcom a je takto užívaná už asi po dobu šesťdesiat rokov. Predtým na hranici medzi tým, čo užíva on, a čo užíva žalovaný v 1. rade, bolo oplotenie z liesky a neskôr, niekedy v päťdesiatych rokoch boli osadené železné stĺpiky, na nich natiiahnuté drôtené pletivo, a keďže toto zhnilo, niekedy v rokoch 1960 - 1961 on na tie železné stĺpiky natiahal nové pletivo. Medzi právnymi predchodcami žalovaného a žalobcom k žiadnym nezrovnalostiam nedochádzalo a podobne to bolo, aj keď ich začal užívať žalovaný v 1. rade. K nezrovnalostiam začalo dochádzať až teraz, keď bola vykoná ROEP-ka, ktorá zistila, že parcela, ktorá je predmetom tohto konania, tak ako ju dlhodobo užíva v prírode, mala pozostávať z parcely, ktorá teraz bola zakreslená v prospech žalovaných.

Žalovaný v 1. rade so žalobou žalobcu nesúhlasil, žiadal žalobu zamietnuť tvrdiac, že on mal odkúpených 62 metrov, hoci nepopiera, že žalobca užíva nehnuteľnosť po oplotenie medzi parcelou, ktorú užíva žalobca, a jeho parcelou. So žalobou žalobcu však napriek tomu nesúhlasil dodávajúc, že podľa jeho názoru žalobca aj na druhej strane užíva z jeho parcely, na tomto zotrval napriek poučeniu súdom, že to, čo podľa tvrdenia žalovaného v 1. rade má užívať žalobca, nie je predmetom tohto konania, a že mu nič nebráni, aby sa svojho práva domáhal podaním osobitnej žaloby. Po potvrdení výstavby starého a nového plota tak, ako to uvádzal žalobca, zotrval na svojom tvrdení, že žalobca resp. jeho právny predchodca zašiel do jeho pozemku približne meter dodávajúc, že dochádzalo k nezrovnalostiam medzi ním a žalobcom s tým, že jeho otec bol 12 rokov chorý, ležal, nechcel sa púšťať do hádok so žalobcom

resp. jeho právnym predchodcom s tým, že medzi nimi dochádzalo k hádkam, nezrovnalostiam aj v súvislosti s užívaním nehnuteľnosti na inom mieste. Dodal, že jeho otec kúpil predmetnú nehnuteľnosť od nebohého R. E., ktorý tam mal sypanec s tým, že tento sa zbúral a zotrval na tvrdení, že už aj otec žalobcu novým oplotením, na ktorého výstavbe sa podieľal samotný žalobca, zašiel asi meter do ich pozemku.

Zástupkyňa Slovenského pozemkového fondu uviedla, že sa vo veci nevyjadruje, ponecháva vec na rozhodnutie súdu udávajúc, že bude záležať na tom, ako dopadne v tejto veci vykonané dokazovanie.

Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou spisovej značky 3C/37/2013 vyplýva, že na tunajšom súde bola terajším žalobcom dňa 22. 01. 2013 podaná žaloba o určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, avšak konanie bolo v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcami J. D. J. Y. právoplatne zastavené, ako je to zrejmé z uznesenia Okresného súdu vo Vranove nad Topľou zo dňa 27. 03. 2013 č. k. 3C/37/2013-16. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 03. 05. 2013.

Z rozsudku Okresného súdu vo Vranove nad Topľou zo dňa 19. 02. 1976 č. k. 3C/111/76-8, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 18. 06. 1976, vyplýva, že týmto rozsudkom bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania a to J. Y., nar. XX. XX. XXXX a J. Y., nar. XX. XX. XXXX k parcelám číslo 214/1, 214/2, a toto bolo vyporiadané tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu bola prikázaná parcela číslo 214/1 - záhrada s výmerou 319 m² a do výlučného vlastníctva žalovaného J. Y. bola prikázaná parcela číslo 214/2 - záhrada vo výmere 320 m² k. ú. Č..

Súd sa potom oboznámil s výpisom z LV číslo XXX k. ú. Č., kde je zapísaná parcela číslo 422 - záhrady vo výmere 358 m², kde ako výlučný vlastník je zapísaný v pomere 1/1 žalobca.

Ďalej podľa výpisu z LV číslo XX k. ú. Č. vyplýva, že je tam zapísaná parcela číslo 423 - záhrady vo výmere 75 m², parcela číslo 427 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 706 m², kde pod B1 ako podielový spoluvlastník v pomere 1/18 je zapísaný žalovaný v 1. rade a pod B2 v pomere 2/18 je zapísaná žalovaná v 2. rade, ktorí ich nadobudli, ako je to zrejmé z titulu uvedeného v pozemnoknižnej vložke číslo XX k. ú. Č.. Keďže žalovaní v 2., 3. rade sú v C.. T.. D.. na neznámom mieste, týchto zastupuje Slovenský pozemkový fond.

Súd sa ďalej oboznámil s notárskou zápisnicou datovanou dňom 15. 04. 1965, výpisom z pozemnoknižnej vložky číslo XX k. ú. Č., rozhodnutím o vymieraní notárskych poplatkov po nebohom J. Q. pod číslo D/259/65, kópiou z pozemkovej mapy datovanou dňom 17. 03. 1983, notárskou zápisnicou zo dňa 15. 08. 2011, spisovým materiálom Okresného úradu, Katastrálneho odboru vo Vranove nad Topľou na čísle listu 39 až 48 v spise, vykonal ohliadku na mieste samom, kde vypočul účastníkov ako aj svedka J. Y., R. I. a po oboznámení sa aj s ďalším spisovým materiálom Okresného súdu, Katastrálneho odboru vo Vranove, kde sa nachádza identifikácia parciel, kópia z pozemnoknižnej mapy, kópia mapy z evidencie nehnuteľností, kópia mapy po ZMVN, meračských náčrtov, súhlasmi vlastníkov pri zameraní ZMVN, listami vlastníctva číslo XXX, XXX, XX, prvotnými zápismi, listinami o nadobudnutí vlastníctva, grafickým znázornením priebehu hraníc z mapy pozemnoknižnej do mapy ZMVN, potom vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom Ing. Andrejom Tarasovičom, ktorý súdu zaslal písomný znalecký posudok tak, ako sa tento nachádza v spise na čísle listu 112 až 126 a na základe takto vykonaného obsiahleho dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je opodstatnená.

Podľa § 854 OZ pokiaľ nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 01. 04. 1964; vznik týchto právnych vzťahov ako aj nároky z nich vzniknuté pred 01. 04. 1964 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Z ustanovenia § 134 ods. 1, 3 a 4 OZ oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťnosť a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

Vychádzajúc z vyššie uvedených hmotnoprávných ustanovení mal súd za preukázané, že je potrebné žalobe žalobcu vyhovieť z týchto dôvodov:

Žalovaný v 1. rade, ktorý žiadal žalobu zamietnuť, predložil notársku zápisnicu, podľa ktorej mimo iného aj podiel 15/18 z parcely číslo 215 zapísaný vo vložke číslo XX k. ú. Č. bol nadobudnutý na základe osvedčenia vykonaného do notárskej zápisnice z 15. 04. 1965 číslo N 225/65 a Nz 212/65 reg. pod RI 312/65 s tým, že žalovaný v 1. rade tento podiel zdedil v roku 1965 pod spisovou značkou D/259/65 po nebohom J. Q. zomrelom v roku 1965, ktorý bol ako vlastník zapísaný, pretože ich nadobudol kúpou v roku 1949, odkedy ich užíval, kúpil ich od D., D. D. R. E. ako aj Y. D. Z. E. za 3.000,- korún v novej mene. Zo zápisnice o pojednávaní na čísle listu 36 až 38 vyplýva, že žalovaný v 1. rade vo vyjadrení mimo iného uviedol, že on odkúpil 62 m² a toto by mu malo zostať, hoci nepopiera, že hranica medzi jeho parcelou a parcelou žalobcu prebieha rovne. Súd okrem toho považuje za potrebné mimo iného uviesť, že žalovaný v 1. rade na základe vyššie uvedeného nadobudol podobne ako jeho právny predchodca iba podiel 15/18 podľa pozemnoknižnej výmery, celkove 732 m², avšak pozemnoknižná vložka nikdy na výmeru neručila, ako je to všeobecne známe. Okrem toho aj na kópii z pozemkovej mapy (číslo listu 21 v spise) je v prírode znázornená hranica rovne, čo v podstate korešponduje s priebehom hranice podľa geometrického plánu, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozsudku, a podobne aj na situačnom náčrte znalca D. V. vyhotoveného 07. 05. 1977 k spisu tunajšieho súdu spisovej značky 3C/652/1975 ako aj tohto spisu vyplýva, že hranica tiež prebiehala rovne, teda taktiež korešponduje s geometrickým plánom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Aj znalec, ktorého súd ustanovil v tejto veci, Ing. Andrej Tarasovič vo svojom znaleckom posudku uviedol, že geometrický plán, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozsudku, je vyhotovený správne, vychádza z platných údajov KN a je schopný zápisu do operátu KN. Ďalej z jeho znaleckého posudku vyplýva, že žalovaný v 1. rade nadobudol vlastníctvo k parcele číslo mpč. 215 evidovanej v pozemkovej knihe, ktorá pozemková kniha sa zriaďovala okolo roku 1870 - 1880 na podklade operátu pôvodného pozemkového katastra, ktorý bol vyhotovený cca v rokoch 1860 - 1868 s tereografickým mapovaním v siahovej mierke. Mapy boli vyhotovené v mierke 1:2880 s tým, že výmery neboli získavané priamo z nameraných mier, ale planimetrovaním z mapy pomocou planimetrov. Výmera teda nebola zistená presne, preto už podľa § 51 ods. 4 Nariadenia ministra spravodlivosti zo dňa 15. 12. 1855 číslo 222 (pozemnoknižný poriadok) uverejnený ako patent v ríšskom zákonníku platilo a platí „strana majetkovej podstaty neručí za správnosť zovňajších značiek, za povahu a udanú plošnú mieru parciel v nej vykázaných“. Táto výmera z pozemkovej knihy sa potom prepisovala do operátu evidencia nehnuteľností a nahradená bola novou výmerou až pri novom mapovaní. V zmysle uvedeného teda podľa tvrdenia znalca žalovaný v 1. rade nadobudol pozemok mpč, 215, ktorého výmera v skutočnosti nebola 62 m², ale menej. Digitalizáciou lomových bodov hraníc pozemku mpč. 215 v počítačovo-grafickom prostredí z prílohy číslo 4 zistil výmeru 50 m². To, že výmera musela byť menšia je zrejme z prílohy číslo 4, z ktorej vidno, že pôvodná mpč. 215 je užšia a menšia ako novovytvorená parcela C KN 423/1, ktorá má výmeru 58 m². Aj podľa názoru súdu, ako už bolo uvedené vyššie, sa teda žalovaný v 1. rade nemôže domáhať resp. tvrdiť, že mu patrí výmera 62 m². Takúto výmeru v skutočnosti nikdy nenadobudol, pretože nadobudol pozemok označený ako parcela mpč. 215 a nie výmeru. Aj v prírode v skutočnosti užíva iba 58 m², ako to bolo nepochybne preukázané vykonaným dokazovaním.

Na základe vyššie uvedeného potom súd v danom prípade mal za preukázané, že sú tu splnené podmienky vyššie uvedených hmotnoprávných ustanovení, podľa ktorých oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov ak ide o hnuťnosť a po dobu desiatich rokov ak ide o nehnuteľnosť s tým, že do tejto doby sa započíta aj doba, po ktorú mal vec oprávnený v držbe právny predchodca.

Žalobca nadobudol vlastnícke právo (spoluvlastnícky podiel 1/2) k mpč. 214 v operáte EN evidované ako EN 214/1 a 214/2 darom od svojho otca (darovacia zmluva Nz 204/72 z roku 1972, ktorá je v spise na čísle listu 83), a následne potom rozsudkom súdu v konaní pod spisovou značkou 3C/111/76, kde si J. D. J. Y. zrušili a rozdelili spoluvlastníctvo tak, že žalobca nadobudol parcelu vtedajšej EN 214/1 a J. Y. 214/2, ktorá skutočnosť je zrejma aj z rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenia práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobcovi, ktorý bol úspešný v celom rozsahu, ktorého vlastnícke právo žalovaný v 1. rade popieral a popiera, vznikli trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 99,50 eur, z trov vzniklých v súvislosti s ohliadkou súdu na mieste samom vo výške 10,74 eur (táto skutočnosť je zrejma z vyúčtovania nákladov za použitie služobného motorového vozidla súdu), ako aj z trov pozostávajúcich z priznaného znalečného znalcovi ustanoveného v tejto veci Ing. Andrejovi

Tarasovičovi vo výške 463,56 eur, a taktiež trov právneho zastupovania vo výške 459,58 eur, ktoré súd priznal žalobcovi podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky číslo 655/2004 Z. z., kde odmena za jeden úkon právnej pomoci v roku 2013 predstavuje sumu 60,07 eur, kde priznal za prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie žaloby ako aj zastupovaní na pojednávaní dňa 05. 03. 2013. V roku 2014 bola odmena za jeden úkon právnej služby 61,85 eur, ktorú súd priznal za zastúpenie pri pojednávaní (ohliadke) dňa 23. 04. 2014, ako aj pri pojednávaní dňa 23. 10. 2014. V roku 2016 bola odmena za jeden úkon 66,- eur, ktoré súd priznal za zastúpenie pri pojednávaní dňa 14. 01. 2016 a 33,- eur priznal za zastúpenie pri pojednávaní dňa 04. 02. 2016, kedy mal byť vyhlásený rozsudok. Okrem toho priznal režijný paušál 3x po 7,81 eur a 2x po 8,58 eur. Teda celkové trovy právneho zastupovania činili sumu 459,58 eur. Spolu všetky trovy sumu 1.033,38 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.